

POESIA

“A les Terres de l'Ebre, el món poètic i literari no acostuma a apropar-se tant als jòvens”

Mireia Ibáñez organitza un micro obert itinerant per les Terres de l'Ebre un cop al mes per a promoure la poesia

Santa Bàrbara Paula Vidal B.

La publicació d'un poemari després de presentar-se a un concurs, un micro itinerant a les Terres de l'Ebre, l'ensenyament del català a adults en línia, la correcció d'altres poemaris: estos són alguns dels projectes de la Mireia Ibáñez, veïna de Santa Bàrbara.

Esta negra, mala herba. Així es titula el primer poemari de la Mireia, qui va aconseguir publicar-lo després de guanyar la 25a edició del Premi de Poesia Joan Duch per a jòvens escriptors. Este agost farà un any des de la publicació i valora l'experiència com a positiva. Ibáñez no s'esperava que el primer poemari que escrivia s'acabés publicant i el pogués tindre entre les seues mans. **“Vaig rebre feedback per part del públic ràpidament i això ha fet que m'anime a seguir escrivint. En general, si no tens un reconeixement, és complicadíssim poder publicar, però aquí el tinc, amb mi”**, explica Ibáñez en una entrevista.

La planera relata que escriu des que tenia quinze anys, encara que d'una manera més personal. No va ser fins a la pandèmia quan se va plantejar donar-li una perspectiva més artística: **“De moment he publicat poesia, però també m'atrau l'assaig. D'altra banda, un gènere que no fa per a mi és la narrativa. Soc més d'idees, de conceptes. Admiro a aquells escriptors que creen un món, uns personatges,**

una atmosfera. Per mi seria complicat”.

La temàtica principal que envolta la publicació és el buit, però enfocant-ho des d'una perspectiva positiva. **“En les cultures orientals el buit és una part necessària del ple. Volia tractar este concepte i donar-li una volta”**, corrobora la poetessa.

Pel que fa a l'escriptura, Ibáñez remarca la importància d'establir rutines per a veure resultats: **“Si no més ens recolzem en la inspiració, aquell moment en el qual les muses baixen i t'ajuden, este llibre encara estaria per escriure”**. L'escriptora indica que el primer pas sol ser més inspiratiu: **“Una idea que**

“És complicat publicar si no tens un reconeixement previ”

t'interpeïlla, comences a pensar en ella. Després, ja és més metòdic. Per a escriure em fixo un moment del dia, en este cas, el matí. M'assec encara que siga uns trenta minuts i escric. El cervell és un múscul que s'entrena i això hem de fer amb l'escriptura també”.

Ibáñez parla també de l'anomenat síndrome de l'impostor, un trastorn psicològic en el qual persones exitoses no reconeixen l'assimilació

de les seues fites. Ibáñez creu que, per a escriure, cal intentar desfer-nos del pensament que no som suficients. **“S'ha de lluitar contra esta veu interna que et consumix. Si alguna cosa no surt com penses, ja la milloraràs”**, opina la poetessa.

POESIA EBRENA ITINERANT

El projecte Polipoesia organitza un cop al mes un micro obert itinerant a les Terres de l'Ebre perquè els assistents puguen recitar els seus poemes o els d'altres escriptors. D'esta manera, se genera un espai de confiança i apropament entre aquelles persones amants de la poesia i s'incita a conèixer més sobre

este gènere. **“A les Terres de l'Ebre, el món poètic i literari no acostuma a apropar-se tant als jòvens”**, declara Ibáñez.

La iniciativa està conduïda per la Mireia Ibáñez conjuntament amb les artistes Gessamí Olesa i Laura Guarc. Fins ara han aterrat a localitats com Tortosa, Amposta, Santa Bàrbara... Més recentment, la poetessa també ha assistit a Un-i-vers, a Benifallet. Un-i-vers va ser un esdeveniment celebrat els dies 5,6 i 7 de juliol amb la intenció de commemorar Vicent Estellés, Joan Salvat-Papasseit i Gerard Vergés. Dintre de la seua programació hi va haver cabuda a presentacions de llibres i poemaris, entre ells *Esta negra, mala herba*, de Mireia Ibáñez.

UNA RESIDÈNCIA PER A ESCRIPTORES El PEN català i Villa Decius van obrir una convocatòria per a sis escriptors emergents que tinguen un projecte d'assaig o no-ficció per a participar en una residència literària entre 2025 i 2026 a localitats de Catalunya i Polònia. La Mireia va ser una de les escollides per a impulsar el seu projecte. Al juny ja va poder assistir a la primera residència a Olot i el pròxim febrer anirà a Cracòvia. **“L'experiència va ser molt fructífera. Vaig poder conèixer altres escriptors amb projectes semblants i vam poder compartir idees. A més, el lloc era increïble”**, conclou l'escriptora del Montsià. ■